

Jag är vit!
min underhud är tät
blodets rödhet stoppas

Mina fettceller gav mig polstring
när jag mekaniskt stötte mot kanten
blev röd
blev blå
blev gul

jag är skenbart vit

Kroppens fall mot golvet har redan skett: tillsynes regellöst. Jag tittade på den plats där bettet fanns.

spegling i
varandra
öga i öga
i mun i mun

Fasta ämnen vilar
Vätskor flyter
Gaser fyller sitt rum

rymden svart solen
gul jorden brun
snittet blöder rött

blå himmel Blå

Orsaker kom ovanpå
ljuden kom stinna
tog mitten av ovanpå

något centralt kom fram

obekant
ett återkallat låg där
liksom

vridet

Jag katalogiserar och systematiserar efter typ och sammansättning när något är tillräckligt observerat kan framtida positioner förutsägas och tilldelas därvid ett permanent nummer: jag vet mest om de ordningsdefekta.

Fläcken framträder tydligt
när man trycker en glasspatel över
vid kanten ser man det röda
i mitten tunn hud med utvidgade kärl

handen utanför
skuggar smärtan
slag mot kroppen

Tonen identifierar i viss mån underliggande hopar
som underlag används ett finger.

volymen breder ut sig går på djupet
över slemhinnor i körtlar i ben

band gles väv
svalt pulver
rivna remsor
stöd
sammanflytningar
bar luft

mekaniska

överdrag

oreda mellan ljus och skugga
en oskyldig salva

ett kraftigt sterilt band
klipps av mellan knutarna
vätskan dunstar
kvar en vattentunn
vilken drar sig

hinna
något

krymper

ett lätt tryck
omsluter huden
sluter fingrar

På ögat projiceras ett sönderfall
grumlingar irrar
som mörka sjok i glaskroppen

med ett kemiskt ämne
hålls de flytande
när fläckarna slutligen sjunker
staplas de på varandra

seendet blir för ögat begripligt
utan att veta
ockuperar

Jag håller mellan
håller egen hand
utan att veta
håller som besatt

jag håller hud

mellan fingrarna
jag vet
ingenting Jag ser

huden en
obekant
du: omvänd liksom bakfram
jag: munbunden pålad
av gapet

Jag hör hur jag sväljer
när rummet ser
din luft vet din luft

sväljer

tar rytmiskt
känner inget
fortsätter sväljer

Den övre raka muskeln för ögat uppåt inåt, samt rullar ögat kring en axel så att hornhinnans övre pol går inåt nedåt. Inåtförningen och rullningen upphävs genom den undre sneda muskeln som för utåt och rullar utåt.

Synfältet är det område i rummet, som vardera öga förmår iaktta, då blicken hålls fixerad på en och samma punkt. Med blickfältet menar man det område i rummet som det rörliga ögat förmår överblicka. Ögonbotten är den del av ögongloben som man kan betrakta genom pupillen.